

отговорните участъци на газопровода, като преходи под реки, автомагистрали, пътища I, II и III клас, ж.п. линии, съществуващи подземни комуникации, въздушни електропроводи и др. са с коефициент на проектиране $F=0,6$. Газопроводът е изпълнен с тръби $\varnothing 1219 \times 17.48$, $\varnothing 1219 \times 19.05$ и $\varnothing 1219 \times 23.83$.

Тръбите са с външна PE изолация 3mm и вътрешно епоксидно покритие, нанесени в заводски условия.

Преходите, изпълнени по метода на наклоненото-насочено сондиране, са с тръби $\varnothing 1219 \times 23.83$ (коефициент на проектиране $F=0,5$) с външно антикорозионно и вътрешно епоксидно покритие, допълнително външно защитно покритие, осигуряващо нулева плаваемост на тръбопровода. Линейните удължения на газопровода от въздействието на вътрешно налягане и евентуални температурни промени се поемат от самокомпенсации, с използване на естествените чупки по трасето му.

Линейната спирателна арматура на газопроводи е сферични кранове DN 1200, равнопроходни, с краища за заваряване, за подземен монтаж, фабрично изолиран, с принудително уплътнение и дренаж, с пневмо-хидравлично управление, с устройство за АЗК.

Заваръчните съединения са изолирани с термосвиваеми маншети. Съединенията на газопровода са изпълнени с електродъгова, предимно автоматична, заварка. Съединенията на крановите възли, преходите и други са изпълнени с механизирано или ръчно заваряване. Контролът на качеството на всички заварени съединения е изпълнен по радиографичен метод, допълнително с ултразвуков метод са проверени заварките на фасонните части, арматурата и монтажните съединения. Заваръчните шевове се подлагат на: 100% визуален контрол; 100% безразрушителен контрол чрез радиографичен контрол и при неприложимост на радиографичния контрол се прилага ултразвуков контрол и/или контрол с проникващи течности и/или магнитно прахов контрол; съвместно изпълнение на ултразвуков контрол и радиографичен контрол, в местата на изпълнение на гаранционни заварки;

Способи за прокарване на тръбопровода:

Прокарването на газопровода е подземно. Завъртането му във вертикална и хоризонтална плоскост е реализирано чрез еластично огъване на тръбите, студеноогънати колена – изгответи на трасето и горещоогънати колена – заводско изпълнение.

Минималната дълбочина на полагане, от кота терен до горна образуваща (върха) на тръбата, по правило, е не по-малко от:

- 1,0m – през обработваема и друга селскостопанска земя;
- 1,0m – под котата на дъното на водния обект по време на полагане на газопровода, но с 0,5m по-ниско от прогнозирания граничен профил на размиване на коритото на реката за 25 години от полагането на газопровода;
- 2,0m – измерено от основата на релсата на ж.п. линия до горната образуваща на защитния кожух, но не по-малко от 0,5m под дъното на отводнителните канавки или дренажи;
- 1.4m – измерено от нивото на пътната настилка до горната образуваща на защитния кожух, но не по-малко от 0,4m под дъното на отводнителните канавки или дренажи;
- 1,5m – от кота терен на полски пътища.

При наличието на баластировка на газопровода, указаното ниво на полагане, се приема до върха на баластиращата конструкция. Като баластиращи устройства се използват седлови стоманобетонови затежнители. По-голямата дебелина на стената на тръбите и допълнителното външно защитно бетоново покритие, осигуряват нулева плаваемост на тръбопровода при преходи, изпълнени по метода на наклонено-насочено сондиране.